

Jó reggelt — 1974

(Folytatás az 1. oldalról.)

tíz másik gyermek közül a szerencse a 0 óra 51 perckor, a kecskeméti megyei kórház szabadszállási, 3-as számú klinikáján született. Paróczy Saroltának kedvezett.

Szegeden, a szülészeti klinikán hajnali 1 óra után született meg az év első gyermeke, Szalai Szilveszter László. Véletlen, de így van: az ópusztaszeri Szalai családnak ő a harmadik gyermeke, a 2. és fél éves Vilmos és az 1 éves Anikó után.

„Csendes esztendőt várunk”

— Nagyobb türelmet várók!...

Szilveszter este is dolgozott Badényi István gépkocsivezető, a 11-es buszon. Éppen hogy hazaért a családjához, mire éjfél után az óra, éppen letette a szolgálatot, mire ránk köszöntött az új év.

Milyen volt számukra 1973? A csendes beszédű fiatalember hirtelenjében ennyit tudott mondani: felesége is, Zsuzsa lánya is, ő is egészségesek voltak. Aztán kis tanakodás után hozzátette: anyagilag is jól haladtak. Tévét, hűtőszekrényt tudtak venni, amellet, hogy tatarozták kis házukat. Amit terveztünk, mind megtörtént, ha más is így zárta, biztosan másnak is jól sikerült az 1973-as esztendő.

Mit kíván 1974-re magának és családjának ez a balk

beszédű, nyugodt fiatalember?

— Elment a pénz tavaly a házra, nyaralni nem voltunk, pihenésképpen dolgoztunk és a kertben kapáltunk. Most gyűjtünk újból és remélem, hogy nyaralunk is majd. Két éve jöttem vissza Szegedre, előtte két évig a BKV-nál voltam „pilóta” — ezt csak azért mondom, mert ami engem illet, igen extra kívánságom van: kicsit legyenek velem türelmesebbek 1974-ben az utasok. Hogy ez magyarázatra szorul? Bizonyára, de nekem van összehasonlítási alapom: idegesebbek az emberek, hamarabb szóvá tesznek mindent, mint a pestiek. Pedig ott is rosszabb a buszok és higgyék el, nem a sofőrön múlik, ha ki marad egy járat, s nekünk nagyon rossz esik, hogy rajtunk töltik ki a mérgüket.

— Nyugodt embernek tartja magát?

— Hát én azt mondom, ezt még másoktól is meg lehet kérdezni, szerintem más is ugyanazt mondaná rólam. Higgye el, akkor se mutatom, ha ideges vagyok. De képzelteti, milyen járat a 11-es, amelyik a pályaudvarra visz, vagy a pályaudvarról jön, csomagokkal, körülményes a leszállás-felszállás, aztán a piacozók kosarai... minek is részletezzem. Ha kívánhatok valamit az új évről, akkor azt kívánom az utasoknak, legyenek megértőbbek egymáshoz, mert én nem szidhatom az ő családjukat, de ha az enyémet szidják, igen rosszul esik. Csak hogy ők leszállhatnak a buszról, én meg maradok. Csendes, nyugodt évet kívánok az utasoknak, magamnak — és persze az egész világnak.

Egész évben szilveszter?

Szegeden a rendőrség központi ügyeletén Császár István őrnagy volt az ügyelet tiszte 1973. december 31-én éjjel és 1974. január 1-én hajnalban. Munkatársával együtt felkészülten állt a szolgálatba, hiszen az óv utolsó napján, éjjelén, és az új esztendő hajnalán azok is sűrűn emelték koccintásra poharukat, akik egyébként hétről hétre jól megvannak itaj nélkül. A kedélyek ilyenkor oldottá válnak, fellazulnak a gátlások.

Ezen az éjszakán, hajnalon nem volt érvényes betartani és betartatni az esztendő minden más napjára kötelező csendrendeletet városszerte. Ha most a 07-es telefonszámon csendháborító lepisztentésére kérnek segítséget, akkor az ügyeletes tiszt mit mondott volna? Bizonyára azt, hogy a beje-

lentő énekeljen, koccintson szomszédjával, a „csendháborítók”-kal, ürítse poharát a maga és mások egészségére, boldogságára, harsogva búcsúzzon el az óévtől, köszöntse az új esztendőt.

— Ilyen bejelentés — mondja mosolyogva Császár István — ezen az éjszakán, hajnalon egyetlen egy sem volt, zavartalanul néztük mi is a tévé műsorát. Mindössze éjfél előtt kellett kiugrania egy járókocsinak a Liget-vendéglőbe, Újszegedre, ahonnan két, előtűnik ismeretlen „nehéz fiú” akart fogasztás után „angolosan” távozni, sőt tettelegesen, mert rátámadtak a felszolgálókra. Az ügyeletes napló tanulsága szerint ezen az éjszakán, hajnalon nem történt Szegeden és környékén egyetlen közlekedési baleset sem, „üresek” voltak az utak.

— Éjfél után azonban egy mást érték a hívások, egy jó ideig szinte szünet nélkül csörögtek a telefonok — lapoz vissza az éjszakára az ügyeletes tiszt.

— Halló! Rendőrség?

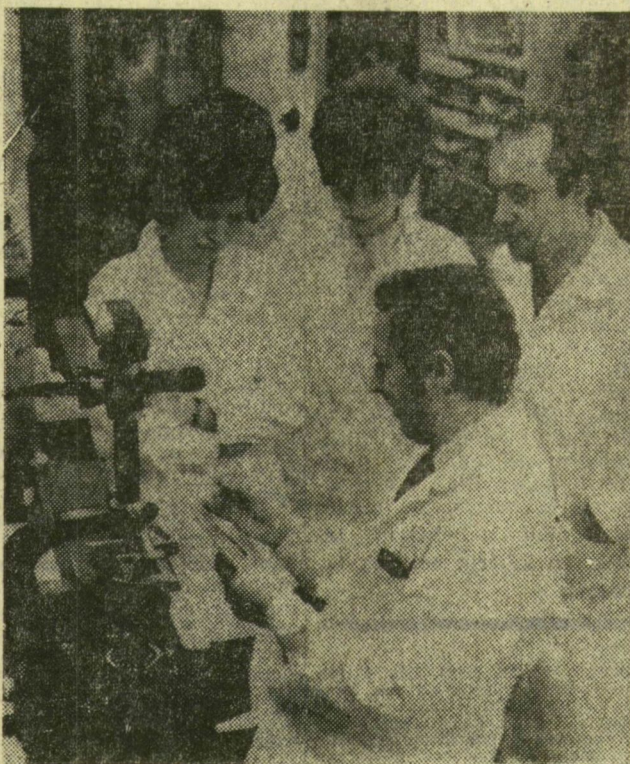
— Igen. Tessék?

— Kedves elvtársak, boldog új évet kívánunk Önöknek is, mindannyiuknak, akik egész évben örködték Szeged közrendjét, közbiztonságát. Tartsanak velünk, ha letették a szolgálatot.

— Mit mondjak? Nagyon jólestelek ezek a hívások — teszi hozzá az őrnagy. — Ilyen és ehhez hasonló köszöntésekre csengett most nekünk a telefon szilveszterkor, éjfél után, másképp nem. Igazán csendes, eseménytelen éjszakánk volt, s ilyen szeretnénk az új esztendő minden napjára.

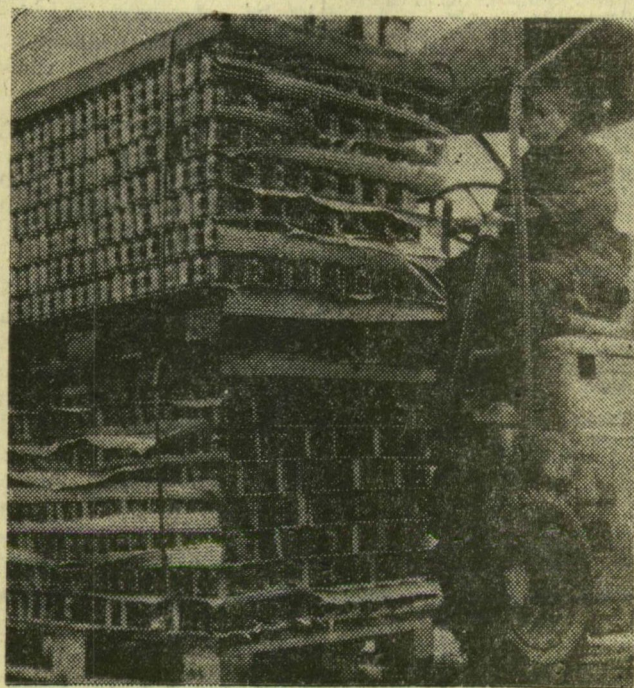
Szorgalmas munkával kezdődött az új év

Folytatják a kutatást

A múlt évben kezdte meg működését a Szegedi Biológiai Központ. Négy tudományos intézetében összesen 92 kutató dolgozik. Munkájukat lelkes asszisztensi gárda támogatja. A kutatóközpontban is új évet kezdtek. A biokémiai, a növényélettani, genetikai és biofizikai intézetben többségében fiatal kutatók tevékenykednek. Felvételünk a biofizikai intézet neurobiológiai csoportjának fénymikroszkópos laboratóriumában készült; folytatják a kutatást.

Konzervek külföldre

A Szegedi Konzervgyárban télen sem szünetel a munka, s a tegnapi napon két műszakban dolgoztak az emberek. Friss gyümölcs ugyan nincsen januárban a mi vidékünkön, de most rakják kisebb üvegekbe azokat a befőtteket, amelyeket a nyáron nagy hordókba tettek el. Teljesítette a szegedi gyár exporttervét is, az utolsó vagon konzerv december 30-án hagyta el a gyár udvarát.

Az új esztendő első munkanapján vegyes befőttel és sávosgyússal megrakott vagon gördült le az iparvágányról. Ausztriába, Szovjetunióba és a Német Demokratikus Köztársaságba indul el az első konzervszállítmány a szegedi üzemből. A feldolgozó üzemből zömmel húskonzerveket gyártanak: olajos halat, marhahús- és sertéshúsból pörköltet és májpástétomokat. Kétpünkön: szállításra készíthetik a vegyes befőttet.

Munkásörök egységgyűlései

Január első napjaiban országszerte megkezdődnek a munkásörök hagyományos, ünnepélyes egységgyűlései.

A tanácskozáson a parancsnokok beszámolnak az elmúlt év kiképzési és szolgálati eredményeiről, a végzett munkáról és megjelölik a további feladatokat. Az ünnepi gyűléseken kapják büszkeségük, a komló Zobák-akna. A dolgozók azóta 5,5 millió tonna jó minőségű feketeszenet küldtek napszintre.

A jelen és a jövő szénbányája

A Zobák-akna jubileuma

Tíz esztendővel ezelőtt, 1964. január másodikán lépett a termelőüzemek sorába a magyar szénbányászati büszkesége, a komló Zobák-akna. A dolgozók azóta 5,5 millió tonna jó minőségű feketeszenet küldtek napszintre.

Szerdán szerényen, látványos ünnepség nélkül emlékeztek meg az üzemi élet e jelentős évfordulójáról, az eredményekkel, küzdelmekkel teli évtizedekről. Annak ellenére, hogy sokszor szárazkötötték meg váratlan természeti csapások a fiatal üzemi munkáját, fokozatosan gyarapodott az ott dolgozók száma, s nőtt a termelés. Az 1800 fős kollektívából 1300-an szocialista brigádokba tömörülve végzik igen nehéz, de szép feladatukat. A fejlődésre jellemző, hogy a kezdeti 900 tonna helyett ma már 2400 tonna kerül naponta a csillékbe. Az egy műszakra jutó teljesítmény jóval magasabb a kezdetinél. Míg tíz évvel ezelőtt egy tonna szén 570 forintért termeltek ki, most ez a költség 220 forinttal alacsonyabb.

A Zobák-aknát méltán nevezik a jövő bányájának a mecseki szénmedencében. Erre alapot ad a geológusok kutatási eredménye. Míg az indulás évében a kitermelhető szénkészletet 62 millió tonnára becsülték, jelenleg 90 millió tonnás szénvagyon ismernek el.

Hogy az emberek biztonságban, jól érezzék magukat a fiatal mecseki bányában, a természeti veszélyek leküzdésére, a munka könnyítésére számos intézkedés történt és történik. A gázkitörésveszély leküzdésére, megelőzésére például nagy teljesítményű lecsapolót helyeznek üzembe idén, az ideiglenes berendezés helyett. Több fűrőlyukat létesítettek iszapolásra, amely a tűzvédelem egyik leghatásosabb módszere. Egy-egy fűrőlyuk több millió forintba kerül. A magyar szénbányaszatban Zobák volt az első, amely kísérletképpen alkalmazta a nagy szilárdságú panelbiztosítást. Ez a vállalkozás számos hasznos útmutatást adott a technológia jövőbeni, szélesebb körű bevezetésére.

A Zobák-akna feladatai a jövőben is nagyok. 1985-ben várhatóan a jelenleginek több mint kétszerese, 1,3 millió tonna lesz az üzemi termelési programja.

Búcsú évtizedek után

Az évek futását nem lehet megállítani. Telik az idő, megtáradnak a munkában azok is, akik fáradságtalan szorgoságukról, odaadásukról emlegettek vállalatuknál.

Szóllósi Sándort, a Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregységének igazgatóját tegnap délután búcsúztatták el a cipőgyáriak. Meghitt hangulatú gyűlésen, szeretettel, tiszteletadással. Buji Péter, a vállalat vezérigazgatója hosszasan méltatta, sorolta azokat az érdemeket, amelyekkel ezt a tiszteletet kiérdemelte.

A munkapad mellett nyújtott kiemelkedő eredményei alapján rövid időn belül elhunyt lett, társai szerették, és becsülték — mondotta a vezérigazgató. — 1951. januárjában eredményei, jó tulajdonságai, s pártmunkája alapján a szegedi cipőgyár igazgatójává nevezték ki. Azóta — 23 esztendőn át — eredményesen munkálkodott ebben a tisztségben.

Eközben olyan helyi vezetőgárdát nevelt ki maga körül, a munkából lett igazgató, hogy most a gyáregységben belül megoldható az

utódlás kérdése. Greninger Dezső, a főmérnök lép előre, az igazgatói posztra.

A vezérigazgató, majd a gyár egyik dolgozója: Szentesi Ferencné is megköszönte azt az áldozatos munkát, melyet Szóllósi Sándor a vállalat, a munkasközösség érdekében kifejtett. A városi pártbizottság titkára, dr. Varga Dezső köszöntötte ezután a nyugdíjba vonuló vezetőt. Búcsúzóul azt kívánta: a nyugdíjas kor, az emberélet őszének éveiben is érezze azt a meleget, amelyet a közösség, és a városi társadalmának megbecsülése, szeretete sugároz.

Szóllósi Sándor — akít tanácstagként is sokan ismernek már Szegeden — gyakran tapasztalhatta már azt, hogy munkáját megbecsülik, nagyra értékeli a közösség, a társadalom. Nemrégiben vette át a Munka Erdemrend ezüst fokozata kitüntetését, amelyet most másodikban kapott meg. Most, az elégedettség érzésével vonulhatott nyugdíjba, mint olyan szocialista vezető, aki 23 éven át hiven teljesítette a rá bízott feladatokat.